

פרשת בהעלותך

(דף קמ"ח ע"ב)

הקב"ה נתן לעם ישראל תורת אמת

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶמְרָתָּ
אֵלָיו בְּהֵעֲלוֹתְךָ אֶת הַנִּזְרוֹת וְגו', (במדבר ח) רַבִּי

יְהוּדָה פָּתַח לְבַאֵר אֶת הַפְּסוּק וְהַקְדִּים לְבַאֵר אֶת מִשְׁכַּב, (תהלים יט) וְהוּא
כְּחֶתֶן יוֹצֵא מִחֻפְּתוֹ וְגו' וְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה. זְכָאָה חוֹלְקֵי הוֹזֵן
דְּיִשְׂרָאֵל, דְּקָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֶתְרַעֵי בְהוֹזֵן אֲשֶׁרֵי חִלְקֵם שֶׁל

ישראל שהקב"ה רצה בהם ומשום כך כפה עליהם הר כגיגית בכדי שיקבלו את התורה
משא"כ שאר האומות שלא רצה בהם הקב"ה ולכן הוא פתח להם פתח שימאסו בתורה כגון
שאמר לישמעאל לא תגנוב ולעשו לא תרצח וכל זה הוא בכדי שימאסו בתורה [א] (רמ"ק),

אור הרשב"י

נגלה על בני עמון ומואב אמר להן מקבלין אתם עליכם את התורה אמרו לו ומה כתיב בה, אמר להם לא תנאף אמרו לו כל עצמן של אותן האנשים אינן באין אלא מטיפה של זנות שני' (שם יט לו) ותהרין שתי בנות לוט מאביהן היאך אנו יכולין לקבל את התורה ולא רצו לקבל.

נגלה על בני ישמעאל ועל בני קטורה אמר להן מקבלין אתם התורה אמרו לו ומה כתיב בה אמר להן לא תגנב אמרו לו כל עצמן של אותן האנשים אינן חיינן אלא מגניבה וגזל שני'

[א] כדאיתא במדרש תנאים לדברים פרק לג ד"א ה' מסיני בא מלמד כשנגלה הקדוש ברוך הוא ליתן תורה לישראל היור על כל אומות העולם שיקבלו את התורה ולא רצו לקבל שנאמר ויאמר ה' מסיני בא נגלה על בני עשו הרשע אמי' להן מקבלין אתם את התורה אמרו לו ומה כתוב בה אמר להם לא תרצח אמרו כל עצמן שלאותן האנשים לא הבטיחן אביהם אלא על החרב שנאמר (בראשית כז מ) ועל הרבך תחיה היאך אנו יכולין לקבל את התורה ולא רצו לקבל.

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

וַיְהִי בְּהוֹצֵאת אֶרֶץ מִצְרָיִם בְּיַד יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיָה כִּי יֵצֵא מִצְרָיִם וְהָיָה יוֹרֵשׁ אֶת הָאָדָם חַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְאֶחָד בָּהֶן אֵת לֵיהֶן חַיִּין (ס"א אֶחָד בְּחַיִּין) שְׂכַל מִי שְׂעוֹסֵק בְּתוֹרָה וְאֶחָד בָּהֶן ע"י שְׂחוּזָר עַל תְּלִמּוּדוֹ כְּמָה פְּעָמִים בְּכַדִּי שְׂלֵא יִשְׂכַח אִז מִכַּח זֶה יֵשׁ לּוֹ חַיִּים מֵאַחַר שֶׂהוּא זוֹכֵה לְעֵץ הַחַיִּים הַעוֹלָה בְּגִימְטְרִיא זְכוּר (רמ"ק, הרמ"ז). וְכָל מֵאֵן דְּשָׁבִיק מֵלִי דְאֶרֶץ מִצְרָיִם, וְאֶתְפָּרֵשׁ מֵאַרְצֵי מִצְרָיִם וְכָל מִי שְׂעוֹזֵב אֶת דְּבַרֵּי הַתּוֹרָה ע"י שֶׂהוּא שׁוֹכֵחַ אֶת תְּלִמּוּדוֹ מֵעַצְמוֹ אוֹ שֶׂהוּא נִפְרָד מֵהַתּוֹרָה ע"י שֶׂהוּא לֹא עוֹסֵק בְּתוֹרָה כְּלָל, בְּכָלֹּךְ מֵתְפָּרֵשׁ מִחַיִּין, בְּגִין דְּהֵיאַן חַיִּין, וְכָל מְלֹוֵי חַיִּין נִחְשָׁב לּוֹ כְּאִילוֹ הוּא נִפְרָד מֵהַחַיִּים הַעֲלִיוֹנִים בְּגַלְל שֶׂהַתּוֹרָה הִיא חַיִּים וְכֵן כָּל דְּבָרִיָּה וּמִצְוֹתֶיהָ הֵם חַיִּים, הִתְדָּא הוּא דְּכִתְיִב, (משלי ד) כִּי חַיִּים הֵם וְגו' וְזֶהוּ מִשְׁכֵּחַ בְּפִסּוּק 'כִּי חַיִּים הֵם לְמוֹצְאֵיהֶם וְלִכְלֵל בְּשֵׂרוֹ מֵרִפְא' [ב]. וְכִתְיִב (משלי ג) רְפָאוֹת תְּהִי לְשַׁרְךָ וְגו' וְכֵן כְּתוּב עוֹד רְפָאוֹת תְּהִי לְשַׁרְךָ וְשִׁקּוֹי לְעַצְמוֹתֶיךָ.'

אור הרשב"י

[ב] וכיאר הדגל מחנה אפרים בפרשת מצורע על מש"כ ולכל בשרו מרפא זה טעם הוא כי כל החלאים ונגעים שבא על האדם רחמנא ליצלן הוא מחמת שפגם בתורה וכשעוסק בתורה התורה מכפרת עוונותיו.

(שם טז יב) והוא יהיה פרא אדם היאך אנו יכולין לקבל את התורה ולא רצו לקבל: כיון שבא אצל ישראל מימינו אשדת למו פתחו כולן פיהם ואמרו (שמות כד ז) כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע.

הלימוד היומי

עַן הַחַיִּים הוּא ז"א הַנִּקְרָא חַיִּים וְנִקְרָא שֵׁם־שׁ

תָּא חַיִּי, אֵילָנָא דְחַיִּי, אֶחָד מֵעֵילָא לְתַתָּא בא וראה כי עץ

החיים שהוא ז"א הנקרא חיים אחוז ומקבל מהבינה למעלה בכדי להשפיע למלכות

למטה (מק"מ). **וְהָאֵי שְׂמֵשָׁא דְנְהִיר לְכֻלָּא** וזה הז"א הנקרא שמש המאיר

לכולם מאחר שהוא מאיר למלכות ולכל עולמות בי"ע, **נְהוּרָא דִילֵיהּ שְׂאֵרֵי**

מִרִישָׁא ותחילת התפשטות הארת המוחין שלו הוא כך: כי בתחילה מתחיל להתפשט

המוחין בראשו, **וְאֶתְפָּשֵׁט בְּגוּפָא דְאֵילָנָא בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל** ואח"כ

מתפשטים המוחין לגוף האילן דז"א בדרך ישרה, דהיינו שאחרי שמתחילים המוחין להאיר

בראש ז"א הם מתפשטים דרך הקו האמצעי לגופו שהוא הת"ת ששם מאיר יסוד דבינה

(מק"מ), **ב' סְטָרִין אֶחָדִין בֵּיהּ, חָד לְצַפּוֹן, וְחָד לְדָרוֹם. חָד**

יְמִינָא, וְחָד שְׂמָאלָא ובת"ת אחוזים שני קוים אחד בצפון ואחד בדרום דהיינו

קו הימין של החסד הוא בדרום וקו השמאל של הגבורה הוא בצפון. (ואינון) **בְּשַׁעֲתָא**

דְּשְׂמֵשָׁא נְהִיר בְּמָה דְאַתְמָר ובשעה שאור השמש של ז"א מאיר ע"י

קבלת המוחין כמו שלמדנו, **מִהֲהוּא גּוּפָא (ס"א נּוּפָא) דְאֵילָנָא** אז מגוף

האילן שהוא הת"ת מתפשט אור של שפע, **אַתְקִיף לְדָרוּעָא דִימִינָא** ומחזק

את זרוע הימין שהוא החסד, **וְאֵנְהִיר בְּתוּקְפֵיהּ** ועי"כ מאיר החסד מחמת חוזק

הת"ת המאיר בו, דהיינו שמיסוד דבינה יוצאים ה"ח המתלבשים בת"ת דז"א והם ניתנים

אח"כ לחסד דז"א (מק"מ). **וּמִתּוּקְפֵיהּ נְהִיר שְׂמָאלָא, וְאֶתְפָּלִיל**

בְּנְהוּרֵיהּ ועי"כ חוזק אור החסד מאירה גם הגבורה שבשמאל הנכללת באור החסד.

ז"א יוצא לקראת המלכות כחתן היוצא מחופתו

וְהוּא כַּחֲתָן יוֹצֵא מִחֻפָּתוֹ, מֵאֵן אִיהוּ חֻפָּתוֹ, ומש"כ 'והוא כחתן

יוצא מחופתו' קשה מי הוא חופתו. דַּא אִיהוּ (שיר השירים ג) עֵטְרָה

שְׁעֵטְרָה לוֹ אָמוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ. אלא הוא העטרה של המוחין דז"א

שעיטרה אותו אמו שהיא הבינה ביום חתונתו. יוֹצֵא מִחֻפָּתוֹ, דַּא אִיהוּ

רִישָׁא דְכָל נְהוּרָא ומש"כ 'יוצא מחופתו' פירושו שחופתו היא הבינה שהיא

ההתחלה והראש לכל האורות בְּמָה דַּאֲתָּ אָמַר בְּקָרָא דַּאֲבִתְרִיהּ

כמו שכתוב בפסוק אחריו, מְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם מוֹצְאוֹ, דַּא שִׁירוֹתָא

דְּכִלְא, דַּאֲקָרִי מְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם דהיינו שהיא הבינה שהיא ההתחלה של

כל אורות המוחין דז"א והיא נקראת 'מקצה השמים' כי היא הקצה העליון של ז"א הנקרא

שמים ומשם הוא מוצאו של ז"א. וְכִדְרִין, נְפִיק בְּחֻפָּתוֹ מִמֶּשׁ וע"י שפע הבינה

ז"א יוצא לקראת המלכות כחתן ממש, כִּד נְפִיק לְאַעְרְעָא לְבִלְתִּיהּ והוא

כאשר ז"א יוצא לפגוש את כלתו שהיא המלכות, רַחֲמִמָּתָא דְנַפְשׁוֹי,

וּפְרִישׁ דְרוּעוֹי, וּמְקַבֵּל לָהּ שהיא אהובת נפשו והוא פורס את זרועותיו

ומקבל אותה.

ז"א מתפשט לצד מערב לכיוון המלכות

כְּהַאי גְּוֹנָא וְהוּא כַּחֲתָן יוֹצֵא מִחֻפָּתוֹ, אִזְלָא שְׁמֶשׁא

וְאִתְפָּשֵׁט לְגַבֵּי מַעְרָב וכדוגמת זה הוא מש"כ 'והוא כחתן יוצא

מחופתו' כי אז הולך ז"א הנקרא שמש והוא מתפשט למלכות הנמצאת בצד מערב, כִּיּוֹן